10734

TREATIES AND OTHER INTERNATIONAL ACTS SERIES 10734

JUDICIAL ASSISTANCE

Criminal Investigations

NEWARK PUBLIC LIBRARY
JUN 2 6 1986
U. S. GOVT. PUBS.
DEPOSITORY 325

Treaty, With Exchange of Notes,
Between the UNITED STATES OF AMERICA
and the NETHERLANDS

Signed at The Hague June 12, 1981

S 9.12:

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89-497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . . the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

For sale by the Superintendent of Documents, U.S. Government Printing Office
Washington, D.C. 20402

NETHERLANDS

Judicial Assistance: Criminal Investigations

Treaty, with exchange of notes, signed at The Hague June 12, 1981;
Transmitted by the President of the United States of America to the Senate August 6, 1981 (Treaty Doc. No. 97-16, 97th Cong., 1st Sess.);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations November 20, 1981 (S. Ex. Rept. No. 97-36, 97th Cong., 1st Sess.);
Advice and consent to ratification by the Senate December 2, 1981;
Ratified by the President January 4, 1982;
Ratified by the Netherlands, with reservation, July 12, 1983;
Ratifications exchanged at Washington August 16, 1983;
Proclaimed by the President October 11, 1983;
Entered into force September 15, 1983.

READEX FICHE

BY THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

A PROCLAMATION

CONSIDERING THAT:

The Treaty between the United States of America and the Kingdom of the Netherlands on Mutual Assistance in Criminal Matters, together with a related exchange of notes, was signed at The Hague on June 12, 1981, the texts of which, in the English and Dutch languages, are hereto annexed;

The Senate of the United States of America by its resolution of December 2, 1981, two-thirds of the Senators present concurring therein, gave its advice and consent to ratification of the Treaty and related exchange of notes;

The Treaty and related exchange of notes were ratified by the President of the United States of America on January 4, 1982, in pursuance of the advice and consent of the Senate, and duly ratified on the part of the Kingdom of the Netherlands;

It is provided in Article 19 of the Treaty that the Treaty shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification;

The instruments of ratification of the Treaty were exchanged at Washington on August 16, 1983; and accordingly the Treaty entered into force on September 15, 1983;

NOW, THEREFORE, I, Ronald Reagan, President of the United States of America, proclaim and make public the Treaty and related exchange of notes, to the end that they be observed and fulfilled with good faith on and after September 15, 1983, by the United States of America and by the citizens of the United States of America and all other persons subject to the jurisdiction thereof.

IN TESTIMONY WHEREOF, I have signed this proclamation and caused the Seal of the United States of America to be affixed.

DONE at the city of Washington this eleventh day of October in the year of our Lord one thousand nine hundred eighty-three and of the Independence of the United States of America the two hundred eighth.

[SEAL]

RONALD REAGAN

By the President:
GEORGE P. SHULTZ
Secretary of State

Treaty between the United States of America and the Kingdom of the Netherlands on mutual assistance in criminal matters

The Government of the United States of America and the Government of the Kingdom of the Netherlands, desiring to conclude a Treaty on mutual assistance in criminal matters, have agreed as follows:

Article 1

Obligation to Render Assistance

1. The Contracting Parties undertake to afford each other, upon request and in accordance with the provisions of this Treaty, mutual assistance in criminal investigations and proceedings.

2. Assistance shall include, but not be limited to:

a. locating persons;

b. serving documents;

c. providing records;

d. taking the testimony or statements of persons;

e. producing documents;

f. executing requests for search and seizure; and

g. transferring persons in custody for testimonial purposes.

Article 2

Locating Persons

The Requested State shall make thorough efforts to ascertain the location of persons specified in the request and believed to be within the Requested State.

Article 3

Serving Documents

1. The Requested State shall cause service of any legal document transmitted for this purpose by the Requesting State.

2. Any request for the service of a document requiring the appearance of a person before an authority in the Requesting State shall be transmitted a reasonable time before the scheduled appearance.

3. The Requested State shall return as proof of service a dated receipt signed by the person served or a declaration signed by the officer making service, specifying the form and date of service.

Article 4

Providing Records of Government Offices or Agencies

1. The Requested State shall provide a copy of a publicly available record of a government office or agency, duly authenticated by an appropriate official.

2. The Requested State may provide any record or information in the possession of a government office or agency, but not publicly available, to the same extent and under the same conditions as it would be available to its own law enforcement or judicial authorities. The Requested State in its discretion may deny the request entirely or in part.

Article 5

Taking Testimony and Producing Documents in the Requested State

1. A person from whom evidence is sought shall, if necessary, be compelled by subpoena to appear and testify or produce documents, records and articles to the same extent as in investigations or proceedings in the Requested State. Testimonial privileges under the laws of the Requesting State shall not apply in the execution of requests under this Article.

2. On request, the Requested State shall state the date and place of the taking of testimony.

3. At the execution of a request, the Requested State shall permit the presence of an accused, counsel for the accused, and any other interested person specified in the request.

4. The executing authority shall provide any person permitted to be present the opportunity to pose questions for the person whose testimony is sought.

Article 6

Executing Requests for Search and Seizure

1. The Requested State shall execute requests for search and seizure in accordance with its laws and practices if the subject offense is punishable under the laws of both Contracting Parties by deprivation of liberty for a period exceeding one year, or, if less, is specified in the Annex of this Treaty.

The competent Authorities referred to in Article 14 may agree in writing upon any modifications of the Annex. Such modifications shall take effect on a date to be determined in an exchange of diplomatic notes.

2. An offense shall be deemed punishable under the laws of the Requested State if the acts or omissions alleged, occuring in similar circumstances in the Requested State, would constitute a criminal offense under the laws of that State. For purposes of this paragraph, purely jurisdictional elements of United States Federal offenses, such as the use of the mails or interstate commerce, shall not be considered as essential elements of these offenses.

3. A request to the Kingdom of the Netherlands for the production of documents from private persons shall comply with this Article.

4. A request to the United States for a search and seizure shall be accompanied by a statement made under oath before, or by a judge in the Kingdom of the Netherlands, which shall establish good cause to believe that an offense has taken place or is about to take place and that evidence of the offense is to be found on the persons or the premises to be searched, and shall provide a precise description of the person or premises to be searched. Such a statement shall be considered in the United States in lieu of an affidavit sworn before a United States judicial officer.

5. Documents produced under this Article shall be duly authenticated as specified in the request, and a record shall be made of every transfer of other articles or evidence seized. Such records of transfer shall be admitted as evidence of the truth of the facts they assert.

Article 7

Transferring Persons in Custody to the Requesting State

1. A person in custody needed as a witness or for purposes of confrontation before an authority in the Requesting State shall be transported to the Requesting State if:

a. the person in custody consents;

b. no substantial extention of that person's custody is anticipated; and

c. the Requested State has no reason to deny the transfer.

2. The Requested State may postpone execution of the request for as long as the presence of the person is necessary for an investigation or proceeding in the Requested State.

3. The Requesting State shall have authority and be obligated to keep the person in custody unless the Requested State has ordered release.

4. The Requesting State shall return a person not released under paragraph 3 to the custody of the Requested State as soon as circumstances permit or as otherwise agreed. The Requesting State shall not decline to return a person transferred because such person is a national of that State.

Article 8

Transferring Persons in Custody to the Requested State

1. When the Requesting State requires the transfer to the other State of a person in custody for purposes of confrontation, the request shall so state.

2. The Requested State shall hold the person in custody, unless the Requesting State has ordered release.

3. The Requested State shall return a person not released under paragraph 2 to the custody of the Requesting State as soon as circumstances permit or as otherwise agreed. The Requested State shall not decline to return the person transferred because such person is a national of that State.

Article 9

Safe Conduct

1. A person appearing before an authority in either State pursuant to this Treaty shall not be subject to suit, or be detained or subjected to any other restriction of personal liberty, with respect to any act or conviction which preceded departure, except as provided in Articles 7 and 8 and in the following paragraph.

2. A person, of whatever nationality, summoned before the judicial authorities of the Requesting State as an accused, shall not be prosecuted or subjected to any restriction of personal liberty for acts or convictions prior to departure from the Requested State and not specified in the summons.

3. Safe conduct provided in this Article shall cease if, ten days after the person appearing has been notified that his or her presence is no longer required, that person has not left the Requesting State or, having left, has returned.

4. A person appearing as a witness in the Requesting State may refuse to testify when that person, because of occupation, has an obligation or right to do so under the laws of the Requested State and the testimony required relates to protected information. The Requesting State shall respect the obligation or right when the Competent Authority of the Requested State verifies that such obligation or right exists.

Article 10

Limitations on Compliance

1. The Requested State may deny a request to the extent that:

a. execution of the request would prejudice the security or other essential public interests of the Requested State;

b. the request relates to a matter considered a political offense by the Requested State;

c. the request relates to the prosecution of a person who is immune from prosecution for the offense for which assistance is requested, by reason of the laws of the Requested State relating to prior jeopardy; or

d. the request does not comply with the provisions of this Treaty.

2. The Requested State may postpone execution of a request or grant it subject to conditions, if execution would interfere with an ongoing investigation or legal proceeding in the Requested State.

3. The Requested State shall immediately inform the Requesting State of the reason for denying or postponing the execution of a request.

Article 11

Protecting Confidentiality and Restricting Use

1. When necessary, the Requested State may require that evidence and information provided under this Treaty and information derived therefrom be kept confidential in accordance with stated conditions, except to the extent that disclosure is necessary as evidence in a public proceeding.

2. The Requesting State shall not use any evidence obtained under this Treaty, nor any information derived therefrom, for purposes other than those stated in the request, without the prior consent of the Requested State.

Article 12

Executing Requests

1. The Competent Authority of the Requested State shall promptly comply with the request or, when appropriate, transmit it for execution to the authority having jurisdiction.

2. Requests shall be executed according to the domestic law and procedures of the Requested State except to the extent that this Treaty provides otherwise. Procedures specified in the request, even if unfamiliar to the Requested State, shall be followed except to the extent specifically prohibited by the laws of the Requested State.

Article 13

Contents of Requests

1. A request for assistance shall indicate:

a. the name of the authority conducting the investigation or proceeding to which the request relates;

b. the subject matter and nature of the investigation or proceeding;

c. a description of the evidence or information sought or the acts to be performed; and

d. the purpose for which the evidence, information or action is sought.

2. To the extent necessary and possible, a request shall include:

a. available information on the identity and whereabouts of a person to be located;

b. the identity and location of a person to be served, that person's relationship to the proceeding and the manner in which service is to be made;

c. the identity and location of persons from whom evidence is sought;

d. a description of the manner in which any testimony is to be taken and recorded;

e. a list of questions to be answered;

f. a precise description of the place to be searched and the objects to be seized;

g. a description of any particular procedure to be followed in executing the request; and

h. information as to the allowances and expenses to which a person appearing in the Requesting State will be entitled.

Article 14

Competent Authorities

All requests for assistance shall be made and executed through a Competent Authority for each Contracting Party. The Competent Authorities of the two States shall communicate directly with each other for the purpose of carrying out the provisions of this Treaty. For the United States of America, the Competent Authority shall be the Attorney General or that person's designee. For the Kingdom of the Netherlands, the Competent Authority shall be the Minister of Justice in the Netherlands or the Minister of Justice in the Netherlands Antilles or their designees.

Article 15

Return of Completed Requests

1. Upon completion of a request the Requested State shall, unless otherwise agreed, return the original request together with all information and evidence obtained, indicating place and time of execution, to the Requesting State.

2. To the extent possible, all documents and records to be furnished pursuant to a request under this Treaty shall be complete and in unedited form. Upon application of the Requesting State, the Requested State shall make every effort to furnish original documents and records.

Article 16

Return of Documents, Records or Articles of Evidence

The Requesting State shall return any documents, records or articles of evidence furnished in execution of requests as soon as possible unless the Requested State waives their return.

Article 17

Costs and Translations

1. The Requested State shall render assistance without cost to the Requesting State except for fees of private experts specified in the request.

2. The Requesting State shall bear all expenses related to the transfer under Articles 7 and 8 of a person in custody.

3. Requests shall be provided in both Dutch and English. Translation of documents provided pursuant to requests is incumbent on the Requesting State.

Article 18

Other Treaties and Domestic Laws

1. Assistance and procedures provided by this Treaty shall be without prejudice to, and shall not prevent or restrict, any assistance or procedure available under other international conventions or arrangements or under the domestic laws of the Contracting Parties.

2. Except where this Treaty specifically sets forth rules for the admissibility of evidence, the provisions of this Treaty shall not give rise to a right on the part of any person to take any action in a criminal proceeding to suppress or exclude any evidence. This Treaty does not expand or limit rights to judicial review otherwise available under domestic law.

3. No provision governing extradition of persons, whether of domestic law or treaty, shall apply to the transfer of persons under Articles 7 and 8 or to appearance under paragraph 2 of Article 9.

Article 19

Entry into Force

1. This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged at Washington, D.C. as soon as possible.

2. This Treaty shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification.[1] This Treaty shall apply both with respect to acts committed before or after its entry into force.

Article 20

Scope of Application

1. As regards the Kingdom of the Netherlands, the present Treaty shall apply to the territory of the Kingdom in Europe and to the Netherlands Antilles,[2] unless the instrument of ratification of the Government of the Kingdom of the Netherlands, referred to in Article 19, shall otherwise provide.

2. The Kingdom of the Netherlands reserves the right to declare at the time of ratification that this Treaty shall not apply to requests for assistance relating to fiscal offenses addressed to the Netherlands Antilles.[3] This reservation may at any time be wholly or partially withdrawn through an exchange of diplomatic notes between the Contracting Parties.

Article 21

Denunciation

1. Either Contracting Party may terminate this Treaty at any time by giving notice to the other Party and the termination shall be effective six months after the date of receipt of such notice.

2. Termination of this Treaty by the Government of the Kingdom of the Netherlands may be limited to one of the constituent parts of the Kingdom.

DONE at The Hague on 12 June 1981 in two copies in the English and Dutch languages, each version being equally authentic.

---

[1] Sept. 15, 1983.

[2] By note dated Dec. 31, 1985 the Government of the Netherlands informed the Government of the United States that Aruba would obtain internal autonomy within the Kingdom of the Netherlands on January 1, 1986 and that as of that date the Treaty would apply to the Netherlands Antilles *and* Aruba.

[3] Declaration was made in note by the Government of the Netherlands dated Aug. 16, 1983.

Verdrag tussen de Verenigde Staten van Amerika en het Koninkrijk der Nederlanden aangaande wederzijdse rechtshulp in strafzaken

De Regering van de Verenigde Staten van Amerika en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, geleid door de wens een verdrag te sluiten aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Verplichting tot hulpverlening

1. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich om, op verzoek en in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, elkaar wederzijds hulp te verlenen bij strafrechtelijk onderzoek en strafrechtelijke procedures.

2. Deze rechtshulp omvat onder meer:

a. opsporing van personen;

b. betekening van stukken;

c. het verstrekken van documenten;

d. het horen van personen als getuige of anderszins;

e. overlegging van stukken;

f. uitvoering van verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming; en

g. overdracht van personen die zich in detentie bevinden, met het oog op het afleggen van een getuigenverklaring.

Artikel 2

Opsporing van personen

De aangezochte Staat doet al het mogelijke om de verblijfplaats vast te stellen van personen, die in het verzoek zijn opgegeven en van wie wordt vermoed dat zij zich in de aangezochte Staat bevinden.

Artikel 3

Betekening van stukken

1. De aangezochte Staat zorgt voor de betekening van alle gerechtelijke stukken die hem met dat doel door de verzoekende Staat worden toegezonden.

2. Ieder verzoek tot betekening van een stuk waarin de verschijning van een persoon wordt gelast voor een autoriteit in de verzoekende Staat dient een redelijke tijd vóór het vastgestelde tijdstip van de verschijning te worden toegezonden.

3. De aangezochte Staat zendt als bewijs van de betekening een gedagtekende, door degene aan wie de betekening is verricht, ondertekende ontvangstbevestiging terug, dan wel een door de ambtenaar die de betekening heeft verricht, ondertekende verklaring waarin de vorm en de datum van de betekening nauwkeurig worden vermeld.

Artikel 4

Het verstrekken van documenten van overheidsinstanties of -instellingen

1. De aangezochte Staat verstrekt afschriften van voor een ieder toegankelijke gegevens uit de administratie van overheidsinstanties of -instellingen, die naar behoren dienen te worden gewaarmerkt door een bevoegde functionaris.

2. De aangezochte Staat kan in de administratie voorkomende of andere gegevens, in het bezit van overheidsinstanties of -instellingen, die niet voor een ieder toegankelijk zijn, verstrekken in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als deze ter beschikking zouden kunnen worden gesteld van zijn eigen opsporings- of gerechtelijke autoriteiten. De aangezochte Staat mag het verzoek naar eigen inzicht geheel of gedeeltelijk afwijzen.

Artikel 5

Het horen van getuigen en de overlegging van stukken in de aangezochte Staat

1. Een persoon van wie bewijsmateriaal wordt verlangd kan, indien nodig, worden gedagvaard ten einde te getuigen of worden gedwongen stukken, documenten en zaken over te leggen in dezelfde mate als in geval van een vooronderzoek of onderzoek ter terechtzitting in de aangezochte Staat. Rechten tot verschoning van het afleggen van getuigenverklaringen krachtens de wetten van de verzoekende Staat zijn niet van toepassing bij de uitvoering van verzoeken krachtens dit artikel.

2. De aangezochte Staat vermeldt op verzoek de datum en plaats van het getuigenverhoor.

3. De aangezochte Staat stemt, bij de uitvoering van een verzoek, toe in de aanwezigheid van de verdachte, de raadsman van de verdachte en van iedere andere, in het verzoek opgegeven belanghebbende.

4. De autoriteit die het verzoek uitvoert verschaft een ieder wiens aanwezigheid is toegestaan gelegenheid tot het stellen van vragen te richten tot degene van wie verklaringen worden verlangd.

Artikel 6

Uitvoering van verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming

1. De aangezochte Staat geeft gevolg aan verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming overeenkomstig zijn wetten en gebruiken, indien op het desbetreffende feit krachtens de wetten van beide Verdragsluitende Partijen een vrijheidsstraf is gesteld van meer dan een jaar, of, indien daarop een kortere vrijheidsstraf is gesteld, dat feit is vermeld in de Bijlage bij dit Verdrag.

De Bevoegde Autoriteiten bedoeld in artikel 14 kunnen schriftelijk wijzigingen van de Bijlage overeenkomen. Dergelijke wijzigingen treden in werking op een in een diplomatieke notawisseling vast te stellen datum.

2. Een feit wordt geacht krachtens de wetten van de aangezochte Staat strafbaar te zijn gesteld indien het beweerde handelen of nalaten, wanneer het onder gelijksoortige omstandigheden in de aangezochte Staat zou hebben plaatsgevonden, een strafbaar feit zou hebben opgeleverd krachtens de wetten van die Staat. Voor de toepassing van dit lid worden rechtsmachtbepalende elementen van strafbare feiten, opgenomen in federale wetten van de Verenigde Staten, zoals het gebruik van de posterijen of de handel tussen de staten, niet beschouwd als wezenlijke elementen van die strafbare feiten.

3. Een verzoek aan het Koninkrijk der Nederlanden tot overlegging van stukken, afkomstig van particulieren, dient aan het bepaalde in dit artikel te voldoen.

4. Een verzoek tot huiszoeking en inbeslagneming gericht tot de Verenigde Staten dient vergezeld te gaan van een voor of door een rechter in het Koninkrijk der Nederlanden op ede afgelegde verklaring, waaruit blijkt dat er gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat een strafbaar feit is gepleegd of zal worden gepleegd en dat bewijsmateriaal ter zake bij de te onderzoeken personen of percelen zal worden gevonden, en waarin een nauwkeurige aanduiding van de te onderzoeken personen of percelen wordt gegeven. Een dergelijke verklaring geldt in de Verenigde Staten als een voor een Amerikaanse rechterlijke autoriteit onder ede afgelegde verklaring (affidavit).

5. Krachtens dit artikel overgelegde stukken worden naar behoren gewaarmerkt, als aangegeven in het verzoek, en van iedere overdracht van andere in beslag genomen zaken of van ander in beslag genomen bewijsmateriaal wordt een proces-verbaal opgesteld. Dergelijke verbalen betreffende overdracht worden erkend als bewijs van de daarin vermelde feiten.

Artikel 7

Overdracht van personen die zich in detentie bevinden naar de verzoekende Staat

1. Een persoon die zich in detentie bevindt en wiens verschijning als getuige of tot confrontatie voor een autoriteit in de verzoekende Staat noodzakelijk is, wordt naar de verzoekende Staat overgebracht indien:

a. degene die zich in detentie bevindt daarmee instemt;

b. geen belangrijke verlenging van zijn detentie wordt verwacht; en

c. de aangezochte Staat geen redenen heeft de overbrenging te weigeren.

2. De aangezochte Staat kan de uitvoering van het verzoek uitstellen zolang de aanwezigheid van de persoon noodzakelijk is in verband met een vooronderzoek of onderzoek ter terechtzitting in de aangezochte Staat.

3. De verzoekende Staat heeft de bevoegdheid en is verplicht de persoon in detentie te houden, tenzij de aangezochte Staat de vrijlating heeft bevolen.

4. De verzoekende Staat draagt een persoon die niet krachtens het derde lid is vrijgelaten wederom in detentie over aan de aangezochte Staat, zodra de omstandigheden dat toelaten of zoals anderszins wordt overeengekomen. De verzoekende Staat weigert niet een overgebrachte persoon wederom over te dragen omdat deze onderdaan van die Staat is.

Artikel 8

Overdracht van personen die zich in detentie bevinden naar de aangezochte Staat

1. Wanneer de verzoekende Staat de overdracht van een zich in detentie bevindende persoon naar de andere Staat tot confrontatie verlangt, maakt het verzoek daarvan melding.

2. De aangezochte Staat houdt de persoon in detentie, tenzij de verzoekende Staat de vrijlating heeft bevolen.

3. De aangezochte Staat draagt een persoon die niet krachtens het tweede lid is vrijgelaten wederom in detentie over aan de verzoekende Staat, zodra de omstandigheden dat toelaten of zoals anderszins wordt overeengekomen. De aangezochte Staat weigert niet de overgebrachte persoon wederom over te dragen omdat deze onderdaan van die Staat is.

Artikel 9

Vrijgeleide

1. Een persoon die ingevolge dit Verdrag voor een autoriteit in de andere Staat verschijnt, kan niet voor de rechter worden gebracht, noch in hechtenis genomen of onderworpen aan enige andere beperking van zijn persoonlijke vrijheid, met betrekking tot een feit of veroordeling vóór zijn vertrek, behalve als voorzien in de artikelen 7 en 8 en in het volgende lid.

2. Een persoon, ongeacht van welke nationaliteit, die is gedagvaard om als verdachte te verschijnen voor de gerechtelijke autoriteiten van de verzoekende Staat wordt niet vervolgd of onderworpen aan enige beperking van zijn persoonlijke vrijheid, wegens feiten of veroordelingen vóór zijn vertrek uit de aangezochte Staat die niet in de dagvaarding zijn omschreven.

3. Het in dit artikel verschafte vrijgeleide eindigt, indien de verschijnende persoon tien dagen nadat hij ervan in kennis is gesteld dat zijn aanwezigheid niet langer is vereist, de verzoekende Staat niet heeft verlaten of, na die Staat te hebben verlaten, daar is teruggekeerd.

4. Een persoon die als getuige verschijnt in de verzoekende Staat kan weigeren een getuigenverklaring af te leggen wanneer hij daartoe krachtens de wetten van de aangezochte Staat uit hoofde van zijn beroep een verplichting of een recht heeft, en de verlangde getuigenverklaring betrekking heeft op beschermde gegevens. De verzoekende Staat eerbiedigt de verplichting of het recht wanneer de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat bevestigt dat een zodanige verplichting of een zodanig recht bestaat.

Artikel 10

Beperkingen op de inwilliging

1. De aangezochte Staat kan een verzoek afwijzen in zoverre:

a. de uitvoering van het verzoek zou kunnen leiden tot een aantasting van de veiligheid of van andere, wezenlijke algemene belangen van die Staat;

b. het verzoek betrekking heeft op een zaak die door de aangezochte Staat als een politiek delict wordt beschouwd;

c. het verzoek betrekking heeft op de vervolging van een persoon die uit hoofde van de wetten van de aangezochte Staat betreffende een voorafgaande vervolging niet kan worden vervolgd ter zake van het strafbare feit waarvoor de rechtshulp wordt gevraagd;

d. het verzoek niet voldoet aan de bepalingen van dit Verdrag.

2. De aangezochte Staat kan de uitvoering van een verzoek uitstellen of dit inwilligen onder bepaalde voorwaarden, indien de uitvoering een vooronderzoek of een onderzoek ter terechtzitting in de aangezochte Staat, zou doorkruisen.

3. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat onmiddellijk in kennis van de reden van een weigering of uitstel van de uitvoering van een verzoek.

Artikel 11

Bescherming van vertrouwelijke gegevens en beperking van hun gebruik

1. De aangezochte Staat kan, indien nodig, verlangen dat bewijsmateriaal en gegevens, bij de toepassing van dit Verdrag verstrekt en gegevens daaraan ontleend, vertrouwelijk blijven overeenkomstig vastgestelde voorwaarden, behalve voor zover openbaarmaking noodzakelijk is als bewijs in een openbaar proces.

2. De verzoekende Staat gebruikt zonder voorafgaande toestemming van de aangezochte Staat, geen bij de toepassing van dit Verdrag verkregen bewijsmateriaal, of gegevens daaraan ontleend, voor andere doeleinden dan dewelke in het verzoek zijn vermeld.

Artikel 12

Uitvoering van verzoeken

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat voldoet terstond aan het verzoek of zendt dit, in het voorkomende geval, ter uitvoering door aan de daartoe bevoegde autoriteit.

49-393 O - 85 - 2

2. Verzoeken worden uitgevoerd overeenkomstig de interne wet en de interne procedures van de aangezochte Staat, behalve voor zover dit Verdrag anders bepaalt. De in het verzoek aangegeven procedures dienen te worden gevolgd, zelfs indien zij in de aangezochte Staat ongebruikelijk zijn, behalve voor zover zulks uitdrukkelijk is verboden in de wetten van de aangezochte Staat.

Artikel 13

Inhoud van de verzoeken

1. Een verzoek om rechtshulp houdt in:

a. de naam van de autoriteit die het onderzoek of de procedure, waarop het verzoek betrekking heeft, leidt;

b. het onderwerp en de aard van het onderzoek of de procedure;

c. een beschrijving van het verlangde bewijsmateriaal, de verlangde gegevens of de te verrichten handelingen; en

d. het doel waartoe het bewijsmateriaal, de gegevens of de handeling worden verlangd.

2. Voor zover noodzakelijk en mogelijk houdt een verzoek tevens in:

a. de beschikbare gegevens betreffende de identiteit en verblijfplaats van een op te sporen persoon;

b. de identiteit en verblijfplaats van een persoon aan wie een stuk moet worden betekend, de relatie van die persoon tot de procedure en de wijze waarop de betekening moet worden verricht;

c. de identiteit en verblijfplaats van personen van wie bewijsmateriaal wordt verlangd;

d. een beschrijving van de wijze waarop een getuigenverklaring dient te worden afgenomen en op schrift gesteld;

e. een lijst van de te beantwoorden vragen;

f. een nauwkeurige opgave van de plaats waar huiszoeking moet worden verricht en van de voorwerpen die in beslag moeten worden genomen;

g. een beschrijving van een eventuele bijzondere procedure die moet worden gevolgd bij de uitvoering van het verzoek; en

h. gegevens betreffende de toelagen en onkostenvergoedingen waarop iemand die in de verzoekende Staat verschijnt aanspraak kan maken.

Artikel 14

Bevoegde autoriteiten

Alle verzoeken om rechtshulp worden ingediend en uitgevoerd door tussenkomst van een Bevoegde Autoriteit voor elk der Verdragsluitende Partijen. De bevoegde autoriteiten van de beide Staten verstaan zich rechtstreeks tot elkaar met het oog op de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag. De Bevoegde Autoriteit voor de Verenigde Staten van Amerika is de „Attorney General" of zijn gemachtigde. De Bevoegde Autoriteit voor het Koninkrijk der Nederlanden is de minister van justitie in Nederland of de minister van justitie in de Nederlandse Antillen, dan wel hun gemachtigden.

Artikel 15

Terugzending van ingewilligde verzoeken

1. De aangezochte Staat zendt nadat aan het verzoek is voldaan het originele verzoek, te zamen met alle verkregen gegevens en bewijsmateriaal, onder vermelding van de plaats en tijd waarop aan het verzoek werd voldaan, terug aan de verzoekende Staat, tenzij anders is overeengekomen.

2. Voor zover mogelijk dienen alle volgens een verzoek krachtens dit Verdrag te verstrekken stukken en documenten volledig en in onverkorte vorm te worden verstrekt. De aangezochte Staat doet op verzoek van de verzoekende Staat al het mogelijke om originele stukken en documenten te verstrekken.

Artikel 16

Terugzending van stukken, documenten of ander bewijsmateriaal

De verzoekende Staat zendt alle stukken, documenten of zaken, die tot bewijs dienen en die zijn verstrekt ter voldoening aan een verzoek, zo snel mogelijk terug, tenzij de verzoekende Staat afstand doet van die terugzending.

Artikel 17

Kosten en vertalingen

1. De aangezochte Staat verleent rechtshulp aan de verzoekende Staat zonder kosten in rekening te brengen, behalve voor honoraria van in het verzoek opgegeven, particuliere deskundigen.

2. De verzoekende Staat draagt alle kosten met betrekking tot de overbrenging krachtens de artikelen 7 en 8 van een zich in detentie bevindende persoon.

3. De verzoeken dienen te zijn gesteld zowel in het Engels als in het Nederlands. De vertaling van op verzoek verstrekte stukken wordt verzorgd door de verzoekende Staat.

Artikel 18

Andere verdragen en interne wetten

1. De rechtshulp en procedures, voorzien in dit Verdrag, doen niet af aan enigerlei rechtshulp of procedure, die kan worden verleend of kan worden gevolgd krachtens andere internationale overeenkomsten of regelingen of krachtens de interne wetten van de Verdragsluitende Partijen, noch verhinderen of beperken zij deze.

2. Behalve ingeval dit Verdrag uitdrukkelijk regels geeft voor de erkenbaarheid van bewijs, is aan de bepalingen van dit Verdrag voor niemand het recht te ontlenen in een strafrechtelijke procedure te vorderen dat enig bewijsmateriaal wordt achter gehouden of van de procedure wordt uitgesloten. Door dit Verdrag worden krachtens het interne recht bestaande rechten op een nieuwe gerechtelijke beoordeling niet uitgebreid of beperkt.

3. Bepalingen inzake uitlevering van personen, hetzij van intern recht hetzij verdragsbepalingen, zijn niet van toepassing op de overdracht van personen krachtens de artikelen 7 en 8, of op de verschijning krachtens het tweede lid van artikel 9.

Artikel 19

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd; de akten van bekrachtiging worden zo spoedig mogelijk te Washington D.C. uitgewisseld.

2. Dit Verdrag treedt in werking 30 dagen na de uitwisseling van de akten van bekrachtiging. Dit Verdrag is van toepassing op feiten, begaan zowel vóór als na zijn inwerkingtreding.

Artikel 20

Toepassingsbereik

1. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is dit Verdrag van toepassing op het grondgebied van het Koninkrijk in Europa en op de Nederlandse Antillen, tenzij de akte van bekrachtiging van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, bedoeld in artikel 19, anders bepaalt.

2. Het Koninkrijk der Nederlanden behoudt zich het recht voor ten tijde van de bekrachtiging te verklaren dat dit Verdrag niet van toepassing zal zijn op verzoeken om rechtshulp ter zake van fiscale delicten, gericht tot de Nederlandse Antillen. Dit voorbehoud kan te allen tijde geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken door middel van een uitwisseling van diplomatieke nota's tussen de Verdragsluitende Partijen.

Artikel 21

Opzegging

1. Elk van beide Verdragsluitende Partijen kan dit Verdrag te allen tijde beëindigen door daarvan aan de andere Partij kennis te geven, en de beëindiging wordt van kracht zes maanden na de datum van ontvangst van die kennisgeving.

2. De beëindiging van dit Verdrag door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden kan worden beperkt tot één van de samenstellende delen van het Koninkrijk.

GEDAAN te 's-Gravenhage op 12 juni 1981 in twee exemplaren, in de Engelse en de Nederlandse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

For the Government of the United States of America
Voor de Regering van de Verenigde Staten van Amerika

[1]

For the Government of the Kingdom of the Netherlands
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

[2]

[1] Thomas J. Dunnigan.
[2] C.A. van der Klaauw.

Annex

Requests for search and seizure may be executed under paragraph 1 of Article 6 of the Treaty, if they relate to offenses covered by:

I

A. – For the Kingdom of the Netherlands (Europe):–

The Criminal Code (Wetboek van Strafrecht), Articles 194, 272, 328 bis, 328 ter and 336.

B. – For the Kingdom of the Netherlands (Netherlands Antilles):–

The Criminal Code of the Netherlands Antilles (Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen), Articles 200, 285, 341a and 349.

II

– For the United States of America:–

Title 26, United States Code (The Internal Revenue Code), § 7203.

Texts of the relevant legal provisions:

Netherlands Criminal Code

Article 194

Any person who has been declared bankrupt or is married "in community of property" to a bankrupt or who is a manager or director of a public or private company, association or foundation, and who has been legally summoned to give information in such capacity and either fails to appear without good reason or appears but refuses to give the required information or deliberately furnishes false information shall be liable to a term of imprisonment not exceeding one year.

Article 272

(1) Any person who deliberately discloses information which he knows or should reasonably be assumed to know he is bound not to disclose on account of his present or former profession or office or of a statutory regulation, shall be liable to a term of imprisonment not exceeding one year or a fine not exceeding 6,000 guilders.

(2) If such an offence is committed against a particular person proceedings may be brought only if the person concerned registers a complaint.

Article 328 bis

Any person who commits a fraudulent act in order to mislead the public or a particular person, with the intention of building up, protecting or increasing his own sales or those of another person, shall, if this could result in any disadvantage to his competitors or those of such other person, be guilty of engaging in unfair competition and be liable to a term of imprisonment not exceeding one year or a fine not exceeding 1,800 guilders.

Article 328 ter

(1) Any person other than a public servant, who is in paid employment or acts as an agent and who accepts a gift or promise in consideration of his performing or failing to perform some act in the course of his duties as employee or agent and dishonestly conceals the fact from his employer or principal shall be liable to a term of imprisonment not exceeding one year or a fine not exceeding 100,000 guilders.

(2) The same penalty shall be applicable to any person who offers a gift or makes a promise to another person, who is not a public servant but is in paid employment or acts as an agent, in consideration of the latter performing or failing to perform some act in the course of his duties as employee or agent, if the gift or promise is of such a nature or is offered or made under such circumstances that it is reasonable to assume that he will dishonestly conceal the gift or promise from his employer or principal.

Article 336

The "merchant", manager, managing partner or member of the board of a company, association or foundation who deliberately discloses untrue accounts, or a balance sheet, profit and loss account, statement of assets and liabilities or information explaining any of the above or who deliberately permits disclosure shall be liable to a term of imprisonment not exceeding one year.

Criminal Code of the Netherlands Antilles

Article 200

Any person who has been declared bankrupt or is married "in community of property" to a bankrupt or who is a manager or director of a public or private company, association or foundation which has been declared bankrupt and who has been legally summoned to give information in such capacity and either fails to appear without good reason or appears but refuses to give the required information or deliberately furnishes false information shall be liable to a term of imprisonment not exceeding one year.

Article 285

(1) Any person who deliberately discloses information which he is bound not to disclose on account of his present or former profession or office shall be liable to a term of imprisonment not exceeding six months or a fine not exceeding six hundred guilders.

(2) If such an offence is committed against a particular person, proceedings may be brought only if the person concerned registers as compliant.

Article 341(a)

Any person who commits a fraudulent act in order to mislead the public or a particular person, with the intention of building up, protecting or increasing his own sales or those of another person, shall, if this could result in any disadvantage to his competitors or those of such other person, be liable to a term of imprisonment not exceeding one year or a fine not exceeding nine hundred guilders.

Article 349

The "merchant", manager, managing partner or member of the board of a company, association or foundation who deliberately discloses untrue accounts, or a balance sheet, profit and loss account, statement of assets and liabilities or information explaining any of the above or who deliberately permits disclosure shall be liable to a term of imprisonment not exceeding one year.

The Internal Revenue Code (Title 26, United States Code)

§ 7203

Any person required under this title to pay any estimated tax or tax, or required by this title or by regulations made under authority thereof to make a return (other than a return required under authority of section 6015), keep any records, or supply any information, who willfully fails to pay such estimated tax or tax, make such return, keep such records, or supply such information, at the time or times required by law or regulations, shall, in addition to other penalties provided by law, be guilty of a misdemeanor and, upon conviction thereof, shall be fined not more than $ 10,000, or imprisoned not more than 1 year, or both, together with the costs of prosecution.

Bijlage

Verzoeken tot huiszoeking en inbeslagneming kunnen ingevolge het eerste lid van artikel 6 van het Verdrag worden uitgevoerd, indien zij betrekking hebben op strafbare feiten, omschreven in:

I

A. Voor het Koninkrijk der Nederlanden (Europa):

Het Wetboek van strafrecht, de artikelen 194, 272, 328 bis, 328 ter en 336.

B. Voor het Koninkrijk der Nederlanden (Nederlandse Antillen):

Het Wetboek van strafrecht van de Nederlandse Antillen, de artikelen 200, 285, 341a en 349.

II

– Voor de Verenigde Staten van Amerika:

Titel 26, Wetboeken van de Verenigde Staten (Wetboek inzake interne belastingen), § 7203.

Tekst van de desbetreffende wettelijke bepalingen:

Nederlands Wetboek van Strafrecht

Artikel 194

Hij die, in staat van faillissement verklaard of als echtgenoot van een gefailleerde met wie hij in gemeenschap van goederen is gehuwd, of als bestuurder of commissaris van een naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, vereniging of stichting wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen, hetzij zonder geldige reden opzettelijk wegblijft, hetzij weigert de vereiste inlichtingen te geven, hetzij opzettelijk verkeerde inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Artikel 272

1. Hij die enig geheim, waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat hij het uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift, dan wel van vroeger ambt of beroep verplicht is het te bewaren, opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden.

2. Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

Artikel 328 bis

Hij die, om het handels- of bedrijfsdebiet van zichzelve of van een ander te vestigen, te behouden of uit te breiden, enige bedrieglijke handeling pleegt tot misleiding van het publiek of van een bepaald persoon, wordt, indien daaruit enig nadeel voor concurrenten van hem of van dien ander kan ontstaan, als schuldig aan oneerlijke mededinging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste achttienhonderd gulden.

Artikel 328 ter

1. Hij die, anders dan als ambtenaar, werkzaam zijnde in dienstbetrekking of optredend als lasthebber, naar aanleiding van hetgeen hij in zijn betrekking of bij de uitvoering van zijn last heeft gedaan of nagelaten dan wel zal doen of nalaten, een gift of belofte aanneemt en dit aannemen in strijd met de goede trouw verzwijgt tegenover zijn werkgever of lastgever wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden.

2. Met gelijke straf wordt gestraft hij die aan iemand die, anders dan als ambtenaar, werkzaam is in dienstbetrekking of optreedt als lasthebber, naar aanleiding van hetgeen deze in zijn betrekking of bij de uitvoering van zijn last heeft gedaan of nagelaten dan wel zal doen of nalaten, een gift of belofte doet van dien aard of onder zodanige omstandigheden, dat hij redelijkerwijs moet aannemen dat deze de gift of de belofte in strijd met de goede trouw zal verzwijgen tegenover zijn werkgever of lastgever.

Artikel 336

De koopman, de bestuurder, de beherende vennoot of commissaris van een vennootschap, vereniging of stichting, die opzettelijk een onware staat of een balans, winst- en verliesrekening, staat van baten en lasten of toelichting op een dier stukken openbaar maakt of zodanige openbaarmaking opzettelijk toelaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen

Artikel 200

Hij die, in staat van faillissement verklaard of als echtgenoot van een gefailleerde met wie hij in gemeenschap van goederen is gehuwd of als bestuurder of commissaris ener in staat van faillissement verklaarde vennootschap, maatschappij, vereniging of stichting, wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen, hetzij zonder geldige reden opzettelijk wegblijft, hetzij weigert de vereiste inlichtingen te geven, hetzij opzettelijk verkeerde inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Artikel 285

1. Hij die opzettelijk enig geheim, hetwelk hij uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekend maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

2. Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon is gepleegd wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

Artikel 341a

Hij die, om het handels- of bedrijfsdebiet van zichzelve of van een ander te vestigen, te behouden of uit te breiden, enige bedrieglijke handeling pleegt tot misleiding van het publiek of van een bepaald persoon, wordt, indien daaruit enig nadeel voor concurrenten van hem of van dien ander kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste negenhonderd gulden.

Artikel 349

De koopman, de bestuurder, de beherende vennoot of commissaris van een vennootschap, vereniging of stichting, die opzettelijk een onware staat of een balans, winst- en verliesrekening, staat van baten en lasten of toelichting op een dier stukken openbaar maakt of zodanige openbaarmaking opzettelijk toelaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Title 26. U.S.C.

§ 7203

Hij die ingevolge deze titel verplicht is een al dan niet geschat bedrag aan belasting te betalen of ingevolge of krachtens deze titel verplicht is een aangifte (niet zijnde een aangifte ingevolge § 6015) te doen, boekhouding bij te houden of informatie te verschaffen en opzettelijk in gebreke blijft op het daartoe bij of krachtens de wet aangegeven tijdstip dat al dan niet geschat bedrag aan belasting te betalen, die aangifte te doen, die boekhouding bij te houden of die informatie te verschaffen is, onverminderd andere bij de wet voorziene straffen, schuldig aan een overtreding en wordt in geval van veroordeling gestraft met een geldboete van ten hoogste 10 000 US dollar of gevangenisstraf van ten hoogste 1 jaar, of beide, en dient tevens de kosten van de vervolging te betalen.

[EXCHANGE OF NOTES]

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
The Hague

No. 55 June 12, 1981

Excellency,

I have the honor to refer to the Treaty between the United States of America and the Kingdom of the Netherlands on Mutual Assistance in Criminal Matters signed today, and in particular to Articles 4, 6, 11 and 14 thereof, and express the understanding of the United States with respect to those Articles.

Article 4

Paragraph 2 of Article 4 permits each Party to provide to the other records in the possession of the government, other than those publicly available, and information derived therefrom. It also allows each Party the option of refusing to provide, or placing conditions on the disclosure of, such records and information. The Parties intend to furnish such records and information, to the extent permitted by domestic law, except where disclosure would cause harm to individuals cooperating in criminal investigations, compromise voluntary sources of information crucial to government operations, or otherwise adversely affect the operations of government or the administration of justice.

The Parties recognize that disclosure of tax records and information is strictly limited under their respective domestic tax laws because the proper operation of those laws depends upon taxpayer cooperation. Accordingly, tax records and information will be provided under the Treaty with respect to criminal investigations and proceedings only to the extent, and under the same conditions, that they would be available in criminal investigations and proceedings in the Requested State.

Article 6

The Parties understand that Article 6 establishes a far-reaching mutual obligation to comply with requests for search and seizure. Since this kind of assistance entails compulsory measures which may seriously intrude into the private life and affairs of the individual, the Parties agree that requests for search and seizure will be granted only where the criminal acts or omissions are punishable under the laws of both States and the request is executed according to the domestic laws and administrative practices of the Requested State.

In the Kingdom of the Netherlands, the established administrative practice is that with respect to offenses called "fiscal offenses," which relate to duties, taxes, customs and exchange, compulsory measures of this kind are judiciously invoked. Accordingly, the Government

of the Kingdom of the Netherlands takes the view that in executing requests for search and seizure under international agreements, it will not depart from its policy of restraint. The Government of the Kingdom understands Article 6 to allow it to retain its customary discretion in the execution of requests relating to fiscal offenses.

Certain Federal laws of the United States, such as those governing drugs, poisonous chemicals, substances injurious to health, firearms and other weapons, explosive and incendiary devices, are based on constitutional powers as the power to tax and promote public health and, consequently, are couched in terms of tax, health, and other laws. In executing requests by the United States with respect to such laws, the Kingdom of the Netherlands does not intend to retain the discretion ordinarily exercised with respect to fiscal offenses under the laws of the Kingdom of the Netherlands. This discretion will be retained only when the subject offenses relate to duties, taxes, customs or exchange according to the laws of both Parties.

Under the laws and practices of the United States, the requirements for search and seizure in fiscal cases are no stricter than in other kinds of cases. An application for a warrant for search and seizure in the United States must establish good cause to believe that an offense has taken place and that evidence of the

offense is to be found on the person or premises to be searched. The description of the person or premises to be searched and the objects to be seized must be precise. Accordingly, a request by the Kingdom of the Netherlands to the United States for search and seizure should ordinarily be accompanied by a statement, made by or before a judge of the Kingdom of the Netherlands, of the facts establishing the basis for the issuance of the warrant.

Article 11

Although paragraph 1 of Article 11 allows either Party to impose restrictions on evidence and information provided, both Parties recognize that where judicial procedures require evidence to be presented in a public proceeding, such evidence and information may be so used to the extent the Requesting State deems necessary.

With respect to paragraph 2 of Article 11, both Parties agree that consent to use tax records and information for a purpose other than that stated in the initial request can be given. However, such consent will be limited to those instances where the subsequent use is consistent with the domestic laws and practices of the Requested State.

Article 14

Requests made by the Competent Authorities specified in Article 14 are to be honored in the Requested State in a way which harmonizes with domestic law. It is understood that whereas requests under this Treaty and all subsequent communications are exchanged between the Competent Authorities designated, such requests will originate from prosecutors, investigating authorities or courts. The Competent Authorities of the Kingdom of the Netherlands will convey requests from public prosecutors, examining magistrates and courts. The Competent Authority of the United States will make requests on behalf of prosecutors and law enforcement agencies and will convey requests from courts.

Certain domestic laws of the Parties provide for assistance to foreign authorities only when the originator of the request is a judicial authority. Although prosecutors and law enforcement agencies are not considered judicial authorities under the laws of the United States, requests made on their behalf by the Attorney General of the United States, for purposes of applying the laws of the Kingdom of the Netherlands, shall be considered requests of a judicial authority. Requests made on behalf of public prosecutors in the Kingdom of the Netherlands, for purposes of applying the laws of the United States, shall be considered requests of a judicial authority.

I would appreciate from your Excellency confirming that the understanding described above is also the understanding of the Kingdom of the Netherlands.

Accept, Excellency, assurances of my highest consideration.

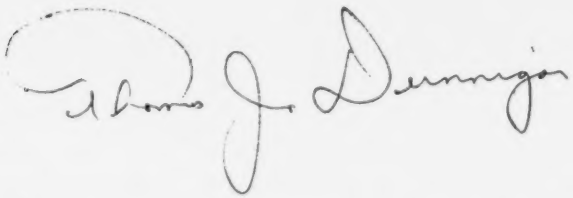

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

The Hague, 12 June 1981

Sir,

I have the honor to acknowledge receipt of your letter of today's date, which reads as follows:

[For the text of the U.S. note, see pp. 26-31.]

I have the honor to confirm that the understanding described above is also the understanding of the Kingdom of the Netherlands.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

C. A. van der Klaauw

GPO: 1985 49-393 (12800)